

Vélemény

DÉNES
FERENC

SPORTKÖZGAZDÁSZ

A VIDEOTON FELEMÁS PÉLDÁJA

Kezdetben valának a magyar hivatásos labdarúgás megmentői. A rendszerváltozás környékén jöttek a „befektetők”, de nem fektettek be semmit, ellenben vittek mindent, ami mozgatható volt, pályát, eszközt, épkézláb játékost, ha volt. (Egy idő után, ha valaki azt nyilatkozta, segíteni érkezett a magyar futballba, egyetemi kollégám már fogta a fejét: egy újabb tolvaj.) Aztán jött Várszegi Gábor, aki nem vitt, hozott. Először az MTK-nál és a Ferencvárosonál próbált Bajnokok Liga-főtáblás csapatot építeni, majd az agárdi akadémiába terelve a korosztály legjobbjait, játékosok képzésével igyekezett megtérülő befektetést találni a futballban. Az elmúlt években többek között Szima Gábor Debrecenben, Tarsoly Csaba Győrben tett kísérletet a magyar labdarúgás megújítására.

A DVSC 2009-es BL-sikerét ezen az őszön az Európa Ligában ismételte meg a Videoton FC, de a csoportkörben elért két győzelmet, esélyt a továbbjutásra, mintha nem értékelné a közvélemény megfelelően. Ha így van, kár érte, mert fontos dolgok történnek Székesfehérváron, ahol hétfőn éppen öt éve lett többségi tulajdonos Garancsi István. A csapat 2011-ben a város történetében először hódította el a magyar bajnoki címet, de amikor a nemzetközi siker elmaradt, Garancsinak volt ereje és bátorsága stratégiát váltani. Nyáron felvállalta a más futballkultúrából érkező vezetőedzőt, Paulo Sousát és vele a konfliktusokat, de az új szemléletet és a megújított sportszakmai munkát is: jegyzett portugál és sztárnak tekintett magyar játékosokkal erősített.

Már a hosszú távú tervezés, stratégiai gondolkodás is üde színfolt a magyar futballközelmúlt történetében, de a Videoton-sztori igazi értéke, hogy Fehérváron nem egyszerűen csapat, hanem futballvállalkozás épül. A klubnál szakítottak azzal a rossz magyar hagyománnyal, hogy a rendelkezésre álló erőforrásokat végtelenségig csak a csapaterősítésekre fordítsák. Garancsi

A külvilág

„Már a hosszú távú tervezés, stratégiai gondolkodás is üde színfolt a magyar futballközelmúlt történetében, de Fehérváron futballvállalkozás épül.”

a honi sportvállalkozásokat jellemző lapos szervezet helyett a „valódi” üzleti világra jellemző organizációt épített a csapat és a szurkolók, média, szponzorok kiszolgálására. A menedzsment kulcsszereplőit a futballon kívüli vállalkozásai legjobb embereiből verbuválta, hozzájuk keres az ő és az üzlet nyelvét beszélő munkatársakat, akiket ráadásul folyamatosan továbbképeztet. Ha messze nincs is itt a Kánaán, de a klub honlapja a világ bármely sportszervezetével felveszi a versenyt, a vállalkozásnál valós marketing-, üzletitervezés- és kontrollinglevékenység, professzionális pénzügyi, létesítmény- és csecsebecse-menedzsment is folyik.

A klub erejét a szaktudás mellett az adja, hogy a csapat mögött olyan gazdasági erő koncentrálódik, amely jelenleg kevés magyar futballcsapatnak, igazából csak a fehérvári klubnak adatik meg. Garancsi sohasem tagadta, hogy kapcsolatrendszere révén a jelenlegi politikai és gazdasági elit egy meglehetősen befolyásos része közvetlenül kötődik a csapathoz. Ez kétségtelenül nem a klasszikus futballüzleti modell, és meglehetősen sérülékeny is. Bár az európai futballban éppenséggel nem példa nélküli, de múlt századi sportközgazdászokhoz közel állnak a politikától távolabb, a piaci viszonyokhoz közelebb álló sportmodellek.

A Videoton példája „egy az egyben” nem másolandó – de tanulni lehet és érdemes belőle.